चक्रखाङ्गलपातैश्च वाणवर्षैश्च पीडितं । सञ्चुक्रोप महानीकं दानवानां महात्मनां ।
कक्षेऽग्निरिव संवृद्धः शुष्केन्धनसमीरितः । कृष्णवाणाग्निरुद्धूतो विवृद्धिं परमां गतः । १५७५
दानवानां सहस्राणि तस्मिन् समरमूर्द्धनि । युगान्ताग्निरिवार्चिष्मान्दहमानो व्यराजत ।
तां दीप्यमानां महतीं नानाप्रहरणान्वितां । सेनां वाणः समासाद्य वारयन् वाक्यमब्रवीत् ।
लाघवं समुपागम्य किमेवं भयविक्लवाः । दैत्यवंशे समुत्पन्नाः पलायध्वं महाहवात् ।
कवचासिगदाप्रासखड्गचर्म्मपरश्वधान् । उत्सृज्योत्सृज्य गच्छन्ति भवन्तोऽन्तरीक्षगाः ।
स्वजातिश्चैव भावश्च हरसंसर्गमेव च । मानयद्भिर्न गन्तव्यमेषो ह्यहमवस्थितः । १५८०
एवमुच्चारितां वाचं शृण्वन्तस्तामचिन्तयन् । आपक्रामन्त ते सर्व्वे दानवा भयमोहिताः ।
प्रमाथगणशेषं तु तदनीकमतिष्ठत । भग्नावशेषं युद्धाय पुनश्चक्रे मनस्तदा ।
कुम्भाण्डो नाम वाणस्य सखाऽमात्यश्च वीर्य्यवान् । भग्नं बलं समालोक्य वचश्चेदमथाब्रवीत ।
एष वाणः स्थितो युद्धे शङ्करोऽयं गुहस्तथा । किमर्थं बलमुत्सृज्य भवन्तो यान्ति मोहिताः
प्राणांस्त्यक्त्वा च युध्यध्वं सर्व्वे दानवपुङ्गवाः । एवं कुम्भाण्डवाक्यन्तु शृण्वन्तो भयमोहिताः । १५८५
चक्राग्निभयसंविग्नाः सर्व्वे यान्ति दिशो दश । भग्नं बलं ततो दृष्ट्वा कृष्णेनामिततेजसा ।
संरक्तनयनः स्थाणुर्युद्धाय पर्य्यवर्त्तत । वाणसंरक्षणं कर्त्तुं रथमास्थाय सुप्रभं ।
देवः कुमारश्च तथा रथेनाग्निनिभेन वै । नन्दीश्वरसमायुक्तं रथमास्थाय वीर्य्यवान् ।
सन्दष्टौष्ठपुटो रुद्रः प्राधावत यतो हरिः । पिबन्निव तदाकाशं सिंहयुक्तो महास्वनः ।
रथो भाति घनोन्मुक्तः पौर्णमास्यां यथा शशी । ततो गणसहस्रैस्तु नानारूपैर्भयावहैः । १५९०
नदद्भिर्व्विविधान्नादान्यथो देवस्य सोऽभ्ययात् । केचित् सिंहमुखास्तत्र तथा व्याघ्रमुखाश्च ह ।
नागाश्वोष्ट्रमुखास्तत्र प्रावेपन्नभिपीडिताः । व्यालयज्ञोपवीताश्च केचित्तत्र महाबलाः ।
खरोष्ट्रगजवक्त्राश्च अश्वग्रीवाश्च संस्थिताः । छागगोमायुमार्ज्जारमेषवक्त्रास्तथापरे ।
चीरिणः शिखिनश्चान्ये जटालोर्द्ध्वशिरोरुहाः । नग्नाः परिपतन्ति स्म शङ्खदुन्दुभिनिस्वनैः ।
केचित् सौम्यमुखास्तत्र दिव्यैरस्त्रैरलङ्कृताः । नानापुष्पकृतापीडा नानाप्रहरणायुधाः । १५९५
वामना विकटाश्चैव सिंहव्याघ्रपरिच्छदाः । रुधिरार्द्रमहादंष्ट्रा महामांसबलिप्रियाः ।
देवं संपरिवार्य्याथ महाशत्रुप्रमर्द्दनं । लीलायमानास्तिष्ठन्ति संग्रामाभिमुखोन्मुखाः ।
ततो दिव्यरथं दृष्ट्वा रुद्रस्याक्लिष्टकर्म्मणः । कृष्णो गरुडमास्थाय ययौ रुद्राय संयुगे ।
वैनतेयस्थमस्यन्तमायान्तं चाग्रणीर्हरः । हरिं विव्याध कुपितो नाराचानां शतेन च ।
स शरैरर्द्दितस्तेन हरेणामित्रकर्षिणा । हरिर्जग्राह कुपितो ह्यस्त्रं पार्ज्जन्यमुत्तमं । १६००
प्रचचाल ततो भूमिर्व्विष्णुरुद्रप्रपीडिता । नागाश्चोर्द्ध्वमुखास्तत्र विचेलुरभिपीडिताः ।
पर्व्वताः प्रस्रुतास्तत्र जलधाराभिरावृताः । केचिन्मुमुचिरे तत्र शिखराणि समन्ततः ।
दिशश्च विदिशश्चैव भूमिराकाशमेव च । प्रदीप्तानीव दृश्यन्ते स्थाणुकृष्णसमागमे ।